

Forsvarsministeren (J.C.Christensen):

Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af det Citat, han nævnte. Han sagde, at jeg havde udtalt mig for, at vi kun kunne konstatere vor Neutralitet. Det har jeg sagt, men jeg sagde samtidig, at det kunde blive nødvendigt at føre en virkelig Kamp for at konstatere Neutraliteten, men til en virkelig Kamp bør man have tidssvarende Vaaben, og det har jeg selvfølgelig aldrig udtalt mig imod. Tværtimod. Jeg har altid holdt paa, at vor Hær og vor Flaade burde have tidssvarende Vaaben. Det ærede Medlem syntes at mene, at det er lige meget; man kunde maaske ligesom i gamle Dage gaa med Køller mod Fjender. Det er en Mening, som udført i Praksis i Virkeligheden vil nærme sig meget stærkt til en Forbrydelse overfor den Ungdom, man kalder under Vaaben.

Det ærede Medlem citerede dernæst Marineminister Ravns Udtalelser. Dem har jeg ikke ved Haanden, men jeg vil paa Forhaand antage, at hans Udtalelser ikke gjaldt Materiellet, men derimod Personellet, idet jeg erindrer, at han meget stærkt holdt paa, at vi skulde have en Udvidelse af Personellet, navnlig Maskinpersonellet, hvis Flaaden overhovedet skulde kunne bruges. Mon det ikke skulde forholde sig saaledes, at det er Personellet, denne Udtalelse sigter til, og ikke Materiellet?

Chr. Reventlow: Med Hensyn til det foreliggende Forslag skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at der faas det Indtryk af Affattelsen af § 1 og de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, at man noget for meget har søgt ikke en Bevilling til en Undervandsbaad, saadan som man ønsker denne, men en Bevilling til en Undervandsbaad, som svarer til de Penge, man har skaffet sig ved at sælge forskellige Skibe. Det er en af den Slags Ting, der afføder et af disse Indtryk, som man vel nu har vænnet sig til herhjemme, men som ikke høre til de allermest opbyggelige. I øvrigt skal jeg ikke blande mig i Debatten om status quo eller om, hvad en eller anden af de Herre have sagt i Fortiden. I det hele taget ere de Debatter, som vi stadig have den Ære at overvære her i dette Ting om Forsvarssagen, af den Art, at jeg i hvert Fald ikke tror, at der eksisterer noget Land i Verden, civiliseret eller uciviliseret, hvor Debatter af den Karakter om Landets Forsvar finde Sted.

Men jeg vilde i øvrigt kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) i Anledning af hans højstemte Udtalelser om, at han og hans vare og ere de eneste her, der se Sandheden i Øjnene. Det ærede Medlem er Lyriker. Han tror, han ser en Sandhed, men det er en, der ligger højt oppe i Skyerne. Han regner slet ikke med de syndige Forhold, som eksistere paa denne Jord, og som han, hvis han blot bevæger sig et Skridt til Vest eller Øst, Nord eller Syd for dette Land, vil faa rent praktisk Belæring om. Det viser sig ogsaa, at naar han og hans endelig staa overfor noget Ansvar, saa bliver denne Seen lige i Øjnene til en Skelen af højst mærkværdig Art; naar de f. Eks. skulde lave et Program, saa se de ikke denne „Sandhed“ i Øjnene. Saa kræve de baade Sjøpoliti og Grænsevagt, rimeligvis i uhyre Baner, for endnu er der ingen, der har kunnet faa at vide, hvad disse Ting skulde bestaa af.

Jeg vil gerne overfor det ærede Medlems stadige Hævdelse af, at alle, som ikke se paa denne Sag som han, ere Militarister, sige, at jeg kun kender et militaristisk Parti i dette Land, det er Socialdemokratiet. Ellers findes der ikke Militarisme her i Landet. (Afbrydelse). Jo, Socialdemokratiet er militaristisk, fordi det er bygget op paa militaristisk Idé og Synsmaade. Militarismen er netop noget for sig selv, som ikke behøver at have noget at gøre med den Maade, hvorpaa et Land forsvares. Dette kan gøres uden Militarisme. Jeg skal ikke her komme dybere ind herpaa, men blot nøjes med at bede det ærede Medlem gennemlæse en Tale, som et tidligere højt anset Medlem af dette Ting, Christoffer Hage, i sin Tid har holdt om den Ting her i Salen. Der vil det ærede Medlem kunne faa al fornøden Oplysning om, hvorledes dette Forhold retteligt bør bedømmes.

Jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Assens (Berntsen) ogsaa sluttede sig til, at vi skulde naa frem til at hævde os selv ved at bygge vort Land op og naa til et højt Maal af Kultur. Men det, vi ville, naar vi ogsaa ville have vort Land forsvaret under de givne Forhold, er ikke noget, der er modsat dette. Det er jo det samme ad en anden Vej. Thi det, der ligger bagved det, vi ville, er akkurat det samme, som ligger bagved den demokratiske Stræben, som det ærede Medlem mener, at han er Personifikationen af. Det, vi ville, er Selvhævdelse, Selvhævdelse for vort Land mellem Nationerne,